

در انتظار گشایش بیشتر

نخستین نشست خبری فاطمه مهاجرانی سخنگوی دولت و اظهارات او درباره زندانیان سیاسی

شیب‌گند تغییر

بررسی پیامدهای تأخیر در انتصاب مدیران میانی و فشارهایی که مجلس و گروه‌های سیاسی وارد می‌کنند

روزنامه‌ها مقصرند؟

روایت پریسا هاشمی از جلسه دیروز شورای شهر و مباحثی که درباره فروش تابلوهای شهرداری مطرح شد

آوردن نان با نرخ جان

بازخوانی تاریخی حوادث مرگبار معادن در کشورهای مختلف جهان

فیلترینگ ابزار نفوذ

درباره به کارگیری گسترده وی پی ان‌ها در ایران که می‌تواند از حملات پیجری به لبنان خطرناک‌تر باشد

صفر او سرکنگبین

شاید بتوان گفت که بسیاری از سیاست‌های جاری کشور مصداق این ضرب‌المثل است که: «از قضا سرکنگبین صفرافزود». در واقع اغلب سیاست‌هایی که اجرا می‌شود، به نتایجی خلاف هدف اولیه آنها منجر می‌شود. نمونه؟ فیلترینگ. باعث تأسف فراوان است که به‌رغم اتفاق نظر روشن مردم و کارشناسان و وعده‌های روشن رئیس‌جمهور و نیز مواضع شخص وزیر ارتباطات؛ هنوز اقدامی عملی جدی در این مورد نشده است و بدتر اینکه هیچ توضیحی هم درباره چرایی ادامه آن داده نمی‌شود. گویی مجبوریم هر روز از آب آلوده مصرف کنیم و نهندها هیچ اقدامی هم برای رفع آن صورت نمی‌گیرد، بلکه می‌گویند همین آب خوب است و بخورید. اگر آقای وزیر قادر به حل این مسئله نیست؛ خوب است توضیح روشنی بدهد که ماجرا چیست، حداقل مردم بدانند مانع کجاست یا چه کسانی مانع هستند؟ اگر اعلام نکنند، مسئولیت با آقای وزیر است. فارغ از این نکته، گزارش امروز صفحات فناوری «هم‌میهن» درباره فیلترینگ نشان می‌دهد که این اسب‌تروای دنیای مدرن چگونه موجب نفوذ بیگانگان در تمامی ابعاد زندگی جدید شده است. اجازه دهید تمثیل روشنی تقدیم شود. برای ورود به خانه می‌باید از درب اصلی وارد شد. هر کس می‌آید شناخته می‌شود و حضورش در خانه تابع ضوابط است. حالا فرض کنید این در بسته شود، چه اتفاقی می‌افتد؟ برای ورود نردبان می‌گذارند و از پشت بام وارد می‌شوند. هیچ ضابطه‌ای نه برای ورود هست و نه برای حضور. گویی همه با پوشاندن چهره خود وارد می‌شوند. استفاده از وی‌پی‌ان و فیلترینگ دقیقاً همین روش برای ورود به اینترنت است. این روزها انفجار پیجرها و وسایل ارتباطی لبنان همه را شوکه کرده است. این عملیات نشان داد که بر خلاف تصور سنتی که فکر می‌کنند با فیلترینگ می‌توان جلوی نفوذ را گرفت، اتفاقاً استفاده از وی‌پی‌ان نتیجه عکس دارد؛ زیرا نرم‌افزاری که برای امنیت شبکه‌ها طراحی شده، موجب ناامنی آنها می‌شود. فیلترینگ دقیقاً موجب آلوده شدن و نقض امنیت ابزارها می‌شود و امکان نفوذ را در وسایل و شبکه‌های اینترنتی تشدید می‌کند. اینجاست که فرد ناظر احساس می‌کند که با سیاست‌گذاری دچار نفوذ شده است تا راه‌برای نفوذی‌ها هموار کند. با منافع فاسد اقتصادی وجود دارد؛ که هر دو هم می‌تواند باشد و هر دو هم تحت پوشش دفاع از امنیت و ارزش‌ها خود را نمایش می‌دهند. آنچه که بیش از هر چیزی موجب تعجب تداوم سیاست فیلترینگ می‌شود، مخالفت قریب به اتفاق سیاستمداران و فعالان مدنی و اجتماعی و کارشناسان با این سیاست نادرست و ویرانگر است. ولی در نهایت حتی وزیر هم شهادت کافی برای ورود به این بحث را ندارد. ناچار باید نتیجه گرفت که مسائل پشت صحنه‌ای وجود دارد که افکار عمومی از آن خبر ندارد. مختصر و مفید اینکه در هر صورت مسئولیت این سیاست زیان‌بار به عهده شخص آقای وزیر و دولت است. عجیب اینکه شنیده شده آقای رئیس‌جمهور چندین بار تذکر داده‌اند؛ ولی گویی قرار نیست که اتفاقی بیفتد و همچنان ده‌ها میلیون ایرانی در کنار اغلب مسئولین در حال دور زدن تحریم دولت ساخته هستند. معلوم نیست مسئولین محترم که در داخل کشور ضرورتی به پاسخگویی منطقی و روشن نمی‌بینند، هنگامی که خارج هستند در مواجهه این پرسش چه پاسخی می‌دهند؟

حمله به اسرائیل یا پزشک‌ها؟

واکنش همزمان تندروها و براندازان به اظهارات رئیس‌جمهور در نیویورک

اهداف پنهان یک جنجال رسانه‌ای

احمد زیدآبادی

نویسنده و مشاور هم‌میهن

مسعود پزشکیان از هر سو تحت فشار است. او که برای انجام گشایشی در «امر خطیر تحریم اقتصادی ایران» به نیویورک سفر کرده است، با جبهه متناقضی از مخالفان روبه‌روست. در نیویورک جمعی از حامیان براندازی در صدد برگزاری تجمعی علیه او هستند. شبکه ایران اینترنشنال هم چنانکه گویی سرگرفته‌ای را گرفته باشد، در کمین او و هیئت همراهش نشست تا به‌زعم خود با طرح پرسشی زهرآگین که پاسخ‌سرراستی نداشته باشد، علیه آنان فضا سازی کند. همزمان، بخشی از پیاده‌نظام «سوپرانقلابی‌های داخلی» سخنان رئیس‌جمهور را واژه به واژه شخم می‌زنند تا خوراکی برای تبلیغات مخرب خود علیه هرگونه ابتکار سیاسی به قصد پایان تحریم‌های کشور به دست آورند. همه اینها سواي فشار دولت‌های غربی و متحدان جهانی آنان است که هر کدام بخشی از سیاست خارجی جمهوری اسلامی را مغایر منافع خود و متحدان‌شان تلقی می‌کنند. در این میان اما غوغا بر سر یک جمله از مسعود پزشکیان، به اندازه‌ای گسترده شده که بیم آن می‌رود، اصل سفر رئیس‌جمهور به مقر سازمان ملل را تحت الشعاع خود قرار دهد و کوشش دیپلماتیک او و همراهانش را برای کمک به گشودن مسیری در جهت لغو تحریم‌های اقتصادی ایران خنثی کند. آقای پزشکیان در مصاحبه با رسانه‌ها گفته است که «ما سلاح خود را کنار می‌گذاریم به شرطی که اسرائیل هم سلاح خود را کنار بگذارد». خبرگزاری آمریکایی بلومبرگ این سخن را به معنای «آمادگی پزشک‌ها برای کاهش تنش با اسرائیل» تعبیر کرده و آن را تیتیر گزارش خود از مصاحبه رئیس‌جمهور قرار داده است. پس از انتشار گزارش بلومبرگ، سیدعباس عراقچی، وزیر خارجه بلافاصله آن را تکذیب کرد، اما محافل داخلی مخالف دولت آقای پزشکیان ظاهراً اصرار دارند که برداشت بلومبرگ از سخنان پزشک‌ها دقیق و درست بوده و با این بهانه، جنگی رسانه‌ای را علیه او آغاز کرده‌اند. بر هر فرد آشنا به نیرنگ‌های سیاسی، کاملاً واضح و روشن است که این هیاهو و غوغایی بر سر هیچ است و حرف آقای پزشک‌ها منطبق قابل دفاع خود را دارد، زیرا:

۱. مسعود پزشکیان عین سخن خود در نیویورک را در کنفرانس خبری خود در تهران نیز مطرح کرده بود، اما هیچ نوع واکنش مثبت یا منفی در داخل و خارج کشور برناینگیخت!

نگرانی جهان از جنگ لبنان

نشست سالانه مجمع عمومی سازمان ملل زیر سایه حملات متقابل اسرائیل و حزب‌الله آغاز به کار کرد

